

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25233/2023
12.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Аранђеловић адвокат из ..., против туженог ББ из ... чији је пуномоћник Иван Павловић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 799/23 од 14.03.2023. године, у седници одржаној 12.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 799/23 од 14.03.2023. године, става првог и трећег изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 799/23 од 14.03.2023. године, става првог и трећег изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 32/21 од 14.09.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да уклони зазид на димњаку који се користи за централно грејање у породичној стамбеној згради у Сокобањи, улица ... бр. .. изграђене на кп .. у КО Сокобања, да уклони зазид на оцаку који користи тужила за ложење у њеном делу породичне стамбене зграде у Сокобањи, улица ... бр. .. изграђене на кп .. у КО Сокобања, да уклони зазид где су била врата која су водила из гараже власништво тужиле до заједничког степеништа и угради врата која је демонтирао у породичној стамбеној згради у Сокобањи, улица ... бр. .. изграђене на кп .. у КО Сокобања, уклони – демонтира цеви за етажно грејање које је монтирао на славину у гаражи – власништво тужиле и врати водоводну инсталацију у стање у којем се налазила пре уградње цеви за етажно грејање и радијатор димензија 2 x 1 метар који је демонтирао из просторије власништво тужиле. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом исплати на име трошкова парничног поступка 123.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Допунском пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 32/21 од 28.10.2022. године одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да уклони веш машину и бојлер из заједничких просторија подрумског простора и истог степенишног крака који води из подрума ка приземљу, да омогући тужиљи приступ водоводној шахти уклањањем гипс-картонских плоча које су утврђене између гараже и котларнице 1.према ходнику и котларници 2. и поново угради врата која су се ту налазила; уклони цеви за централно грејање које води из гараже власништво тужиље а које је тужени монтирао без знања тужиље и врати водоводну инсталацију у стање у којем се налазила пре уградње цеви за етажно грејање.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 799/23 од 14.03.2023. године ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке и допунска пресуда. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става првог и трећег изреке, тужилца је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,...,10/23), јер се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање и указује на битне повреде одредаба парничног поступка, што нису законски разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Тужилца уз ревизију није пружила доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова. Осим тога, трошкови поступка, представљају споредно потраживање о којем суд одлучује зависно од процесне ситуације сваког конкретног случаја.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није

новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Тужба ради чинидбе поднета је 25.12.2020. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија у делу у ком је изјављена против одлуке о главном захтеву није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП. Ревизија није дозвољена ни у делу у ком је изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, јер трошкови поступка не представљају главни захтев, већ споредно тражење.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**